

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.8/2022/8. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2022. május 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2021. november 12. napján kihirdetett 3.B.172/2021/11. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében 235.500 (kettőszázharmincötezer-ötszáz) Ft erejéig vagyonekobzást rendel el.

A Tatabányai Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál B.172/2021. számon nyilvántartott 116.500 (száztizenhatezer-ötszáz) Ft lefoglalását megszünteti és Terhelt1 I.r. vádlottnak kiadni rendeli azzal, hogy a vele szemben elrendelt vagyonekobzás biztosítására visszatartja.

A Tatabányai Rendőrkapitányságon P2/2020. számon 1-23. sorszám alatt bevételezett 34.000 (harmincnégyezer) Ft és 82.500 (nyolcvankettőezer-ötszáz) Ft készpénzre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja neve helyesen Név1.

A másodfokú eljárás során 11.392 (tizenegyezer-háromszázkilencvenkettő) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2021. november 12. napján megtartott nyilvános előkészítő ülés alapján meghozott és kihirdetett 3.B.174/2021/11. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés), valamint bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 237.§ (1) bekezdés) állapította meg, ezért – halmazati büntetésül – 3 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 1 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság a Tatabányai Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál nyilvántartott 116.500 Ft-ra, valamint a Tatabányai Rendőrkapitányságon bevételezett 34.000 és 82.500 Ft készpénzre vagyonekobzást rendelt el, a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, valamint I.r. terheltet és vádlott-társait külön-külön kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú határozat fentiekben túlmenően Terhelt2 II.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapításáról és velük szemben szankció alkalmazásáról is rendelkezett, az ítélet azonban II.r. és IV.r. vádlottak tekintetében fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt1 I.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítésért.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.2/2022/1-I. számú átiratában az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 580.§ (2), illetőleg 590.§ (3)-(5) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel korlátozott.

Eljárása során a Tatabányai Törvényszék abszolút hatályú eljárási hibát nem vétett, s jöllehet a felülbírálat korlátozottsága alapján a megállapított tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, a másodfokú felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ítélet, illetőleg ugyanezen ügy másik terheltjével, Terhelt3 III.r. vádlottal szemben a tárgyalásról való lemondás hiányában nyilvános tárgyalás alapján meghozott ítélet tényállása ugyanazon tényállási pont, illetőleg egyazon történeti tényállási elem tekintetében eltérő adatokat tartalmaz, az I.r. vádlottat marasztaló elsőfokú ítélet szerint az I.r. vádlott által a III.r. vádlottól megvásárolt 50 gramm marihuána, illetve III.r. vádlott közreműködésével megszerzett 91 gramm nettó tömegű marihuána tiszta hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határának 167,99 %-a, míg a III.r. vádlottal szemben meghozott ítélet szerint ez az adat 176,63 %.

A büntetés kiszabása vonatkozásában a fellebbviteli főügyészségi álláspont szerint az enyhítő körülmények közül mellőzni szükséges az I.r. vádlott rendezett életvitelére történő hivatkozást, mivel ez a bűncselekmény elkövetés időszakában is fennállt, s ez nem tartotta vissza a terheltet attól, hogy kábítószerrel kereskedjen.

Összességében a vádlottal szemben kiszabott büntetés tetтарыныы, enyhítése nem indokolt.

A főügyészségi érvelés arra is utalt, hogy I.r. vádlott vonatkozásában helytelenül került meghatározásra a vagyonekьobzás összege, a kábítószer értékesítéséből a terheltnek 235.500 Ft bevétele keletkezett, a támadott ítéletben szereplő döntés azonban összesen 233.000 Ft-ra vonatkozik, a terhelttel szemben további 2.500 Ft-ra vagyonekьobzást kell kimondani.

Fentiekre tekintettel a fellebbviteli főügyészségi indítvány arra irányult, hogy a fellebbezéseket tanácsülésen elbírálva az ítéltábla I.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, I.r. vádlottat további 2.500 Ft vagyonekьobzással sújtsa, egyebekben az ítéletet az enyhítő körülmények korrekcióját követően hagyja helyben.

[4] Fellebbezésének írásbeli indokolásában az I.r. vádlott védője fenntartva a jogorvoslati kérelmében foglaltakat a terhelt vonatkozásában megállapítható enyhítő körülmények jelentősebb számára és jóval számottevőbb nyomatékára figyelemmel az első fokon kiszabott szankció mérséklésére tett indítványt.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben a vád és védelem képviselője fenntartották az indítványaikban előadottakat, utolsó szó jogán tett nyilatkozatában I.r. terhelt is csatlakozott védőjéhez, e körben kiemelve a személyi, családi, munkahelyi körülményeiben időközben bekövetkezett kedvező irányú változásokat.

[5] A másodfokú felülbírálat során a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontjában foglaltakra figyelemmel az ítéltábla a Be. 590.§ (3), (5) és (7) bekezdéseiben, illetőleg a Be. 580.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjaiban foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le.

E körben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat

fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607.§ (1), 608.§ (1), valamint 609.§ (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket. A felülbírálat során az is megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárás során megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a cselekmény minősítése a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő volt.

A rendelkezésre álló iratok alapján valóban megállapítható, hogy az I.r. vádlott tekintetében előkészítő ülésen, míg Terhelt3 III.r. terhelt vonatkozásában tárgyalási szakban lefolytatott bizonyítás eredményeképpen azonos történeti tényeket érintően megállapított ítéleti tényállások eltérő adatokat tartalmaznak, az ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság által vétett összeadási hibát korrigálva a másodfokú bíróság pusztán annyiban pontosította a támadott ítélet tényállásának vonatkozó részét, miszerint az I.r. vádlott által a III.r. vádlottól megvásárolt 50 gramm marihuána, illetve III.r. vádlott közreműködésével megszerzett 91 gramm nettó tömegű marihuána tiszta hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határának összesen 178,29 %-a.

[6] A fenti rendelkezések szerint lefolytatott másodfokú felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során a Be. 607.§ (1), illetőleg 608.§ (1) és 609.§ (1) bekezdésében részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, a vádlottat az előkészítő ülés jellegére figyelemmel a Be. 502.§ (3) bekezdése alkalmazásával kihallgatta, és a tárgyaláshoz való jogról történt lemondást követően okszerűen vizsgálta, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadható-e. Miután a terhelt beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, a beismerő nyilatkozat hitelt érdemlőségét az eljárás ügyiratai alátámasztották, és a beismerés kellően egyértelmű is volt, a Be. 504.§ (1), (2) és (3) bekezdései alkalmazásával helytállóan került sor a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, ezzel kapcsolatosan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező jogsértés nem állapítható meg.

A fentebb már részletezettek szerint a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában történő állásfoglalásra is okszerűen került sor, a bíróság az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményeket is, egyúttal megfelelően eleget tett az indokolási kötelezettségének.

[7] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli főügyészégi álláspontot tekintetben is, miszerint az enyhítő körülmények körében mellőzni volt szükséges az I.r. terhelt rendezett életvitelére történő hivatkozást, az ezt megalapozó körülményhalmaz már a terhére megállapított bűncselekmények elkövetésének időszakában is fennállt, s ezek nem tartották vissza a terheltet attól, hogy aktív módon részt vegyen a kábítószer-kereskedelemben.

A szankcióalkalmazás fokozatosságának elve minden aggályt háttérbe szorító módon a végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása mellett szólt, az első fokon eljáró bíróság ugyanakkor a speciál prevenció követelményrendszerét szem előtt tartva helyénvaló módon tulajdonított jelentőséget a büntetés kiszabásánál a terhelti beismerésnek, a vádlott együttműködő magatartása segítette a hatóságok munkáját, a tényállás felderítését és a bizonyítást, egyszersmind meggyorsította az eljárást.

Utóbbiakra tekintettel a másodfokon eljáró bíróság a törvényszék által alkalmazott szankciórendszert összességében, valamennyi bűnösségi és büntetéskiszabási tényező egymásra hatásában is történt értékelése alapján a büntetéskiszabási elveknek megfelelő szankciónak találta a Btk. 79. és 80.§-ában foglalt rendelkezéseknek megfelelően, olyan

joghátránynak, amely a mellékbüntetéssel és a járművezetéstől eltiltással együttesen már alkalmas a terhelttel szemben a büntetési célok elérésére. A fenti szempontok értékelése mellett a büntetés enyhítésére nem kerülhetett sor.

[8] A másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590.§ (7) bekezdéseinek rendelkezései szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, s e körben arra a megállapításra jutott, hogy az I.r. vádlott tekintetében a törvényszék tévesen határozta meg a vagyonekbevétele összegét, ugyanis az irányadó ítéleti tényállásból következően a kábítószer értékesítéséből a terheltnak nem az elsőfokú ítélet rendelkező részében feltüntetett, hanem összességében 235.500 Ft bevétele keletkezett, ez az az összeg, amelyet a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonekbevétele címén el kell vonni a rendelkezése alól. Ezzel szoros összefüggésben az iratok alapján arra nézve kellett következtetést vonni, hogy a nyomozati szakban lefoglalt és a Tatabányai Rendőrkapitányságon P2/2020. számon, 1-23. sorszám alatt bevételezett 34.000 Ft és 82.500 Ft készpénz utóbb, a nyomozás lezárultával a Tatabányai Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál B.172/2021. számon került nyilvántartásba vételre 116.500 Ft-ot kitevő befizetesként, illetőleg letétként. Ezen összeg dupla felszámolása útján történt rendelkezés a Tatabányai Törvényszék részéről a 233.000 Ft-ot kitevő készpénzre történt vagyonekbevétele elrendelését illetően. A vagyonekbevétele kapcsolatos rendelkezés tehát mind a ténybeli-, illetőleg jogi alapjait érintően, mind pedig összességében téves.

A terhelt által a bűncselekménysorozat elkövetése révén megszerzett jövedelmen alapuló szankció összege, mértékének meghatározása a másodfokú határozat rendelkező részének megfelelően korrekcióra szorult, ehhez kapcsolódóan pedig a bírósági letéti csoportnál nyilvántartott 116.500 Ft lefoglalását az ítéltábla a Be. 320.§ (1) bekezdés a/ pontjában foglaltak szerint megszüntette, a fenti összeget a Be. 321.§ (1) bekezdése alkalmazásával az I.r. vádlottnak kiadni rendelte, egyúttal a Be. 323.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a terheltnak kiadandó dolgot a vele szemben megállapított vagyonekbevétele biztosítására visszatartotta, s a fentiekkel szoros összefüggésben az elsőfokú ítéletnek a 34.000 Ft, illetőleg a 82.500 Ft készpénzre és az azzal kapcsolatos vagyonekbevétele vonatkozó rendelkezéseit mellőzte.

[9] Egyebekben az elsőfokú határozat rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlott édesanyja nevének feltüntetése során vétett elírást megfelelően korrigálta.

[10] A Be. 613.§ (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazásával az ítéltábla megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, s egyúttal rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2022. május 12.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Dr. Németh Balázs sk.
előadó bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2021. november 12. napján kelt 3.B.172/2021/11. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győri Ítéltábla
II.Bf.8/2022/8/2

5

Győr, 2022. május 12.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke